

10. Verbitskiy, A. A. (1987). Kontseptsiya znakov-kontekstnogo obucheniya v VUZe [Conception of the signed- contextual learning in higher education] // Voprosy psihologii, № 5, 31–39 (rus).
11. Derkach, A. A. (2013). Nachinayuschemu issledovatelyu-akmeologu: o logike akmeologicheskogo issledovaniya [To the novice researcher-acmeologist: about the logic of akmeology investigation] / A. A. Derkach. // Akmeologiya. Nauchno-prakticheskiy zhurnal, № 4 (48), 11–24 (rus).

Maryna Lapina

**PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL FEATURES OF VOCATIONAL TRAINING
OF SOCIAL WORKERS**

The article deals with the problems of vocational training of social workers. They are particularly considered with psychological and pedagogical aspects of training highly qualified specialists. It specifies that competence-based approach to modern education gets spreading in the professional psychology and pedagogy. The article is accented on personality-oriented and psycho-akmeological directions existing in the psychology of professional education and training. Personal qualities of the professional are considered as metaprofessional competences which ensure the future social worker's quality of work. The general directions of formation professional competence of social workers are identified on the base of the analyses of the specific professional training socionomic professions: priority of vocational and personality development for achievement a high level of professionalism; formation of the psychological, personal and reflective competence; practical orientation of the learning process. The methods and technologies of active formation of psychological and personality's competence of the specialist during the vocational training are reviewed in the article, specifically the method and technique of signed-contextual learning and psycho-akmeological methods and procedures of professional development. It is alleged that the inclusion in the educational process of preparation innovational, psychological and pedagogical techniques of active learning, based on the interaction between the teacher and the student, should generated personal's development zones of the future professionals, refine the methods and means of the professional development that significantly improves the quality of social worker's professional training.

Keywords: vocational training, social workers, psychological competence, personality's competence.

УДК : 159.98

doi: 10.15330/ps.6.1.241-249

Анна Шийчук

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
anna.shyichuk@gmail.com

**ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ПСИХОЛОГА:
ОПИС КОНСУЛЬТАТИВНОГО ВИПАДКУ**

На старті кар'єри психолога виникає цілий спектр тривог і переживань, особливо, якщо молодий фахівець шукає власну нішу на ринку праці. Тривоги поширюються на всі рівні потреб, починаючи вітальними: "Чи зможу я прогнати себе за допомогою цієї професії?", закінчуючи екзистенційними: "Хто я в професії? Яке моє місце в ній?". У статті описано хід психотерапевтичної роботи з клієнтом на його шляху від скарг щодо професійного становлення до поступової актуалізації ідентичності психолога-

консультанта. Описано внутрішньо-психічну структуру особистості клієнта, що дає змогу прослідкувати невротичні драйвери та сімейні концепції, які підтримують суб'єктивні страждання. Консультативний випадок інтерпретується, опираючись на поняттєвий апарат, теорію і практику Позитивної психотерапії (далі – ПП). Акценти в описі: внутрішньо-психічна динаміка особистості клієнта, його історія у відповідності з темою, характеристики психотерапевтичних стосунків, психотерапевтичні інтервенції. Висновки сформовано на основі інтроспекції, супервізії та інтерв'ю з клієнтом за межами психотерапевтичної роботи.

Ключові слова: консультативний випадок, позитивна психотерапія, психолог-початківець, внутрішньо-психічна динаміка особистості.

Актуальність проблеми. Опис і порівняння конкретних прикладів з практики дозволяє розвивати методичне підґрунтя та емпіричну складову психотерапії як науки. В першу чергу, це дає можливість зібрати первинну інформацію, розширити контекст, звзвити фокус досліджень. Опис випадків поживляє комунікацію між професіоналами і створює нові грані для обміну досвідом. Презентація напрацювань через представлення своєї роботи з клієнтом дозволяє розвинути глибинне розуміння психотерапевтичної роботи [5]. Останніми роками в англійських наукових публікаціях спостерігається виразний тренд описувати конкретні випадки роботи з клієнтом (англ. "casestudy"). До прикладу, за останні десять років кількість статей з таким дескриптором налічує близько 13 тисяч. В українській науковій літературі такий формат теж починає розвиватися.

Аналіз останніх досліджень. Дана стаття присвячена розбору внутрішньо-психічних закономірностей, які проявилися в ході психотерапевтичної роботи з психологом-початківцем. Наукові публікації за темою молодих психологів-консультантів інформують, що основною проблемою на початку консультативної практики (від трьох місяців до одного року) є сумніви та дефіцит професійної впевненості [2]. Richard J. Bischoff у своїх публікаціях присвячує увагу опису динаміки ідентичності молодих фахівців та визначає такі фактори, які сприяють становленню професійного "я": супервізія, робота з клієнтами, контакт з колегами (такого самого рівня розвитку) та проживання особистого рівня стресу [3; 6]. Наталія Босовська звертає увагу на важливість дотримання балансу між професійною роллю та особистісною складовою в ідентичності практикуючого психолога [1]. Дисбаланс у рольовій ідентифікації збільшує ризик професійної деформації, а у особистісній – емоційного вигорання. Відтак, дві невід'ємні частини на здоровому кар'єрному шляху психолога-консультанта – це супервізія та власний клієнтський досвід [4].

Мета статті. У статті представлено опис випадку саме клієнтського досвіду з молодим психологом-консультантом. Показано взаємозв'язок сумнівів та невпевненості у професійній сфері з сімейними концепціями і внутрішніми конфліктами особистості.

Виклад основного матеріалу

Загальні відомості про клієнта та роботу

Клієнт. Молода жінка, 26 років. Худорлява, невисокого зросту, карі очі, світле волосся, тонка посмішка. Психолог за вищою освітою, проводить

тренінги для підлітків про спілкування та для організацій про менеджмент часу і планування. Працювала на роботах, не пов'язаних з психологією, зараз приймає рішення розвиватися професійно за своєю спеціальністю. Мама мешкала за кордоном кілька років, останні півтора місяці повернулася і поселилася з донькою. Батько помер 4 роки тому. Є старша сестра, з власною сім'єю проживає самотійно. Близько півроку клієнтка в стосунках з чоловіком. Ставлення до віри – агностик.

Запит і мотивація. В ідентичності "професіонал" мотивація до психотерапії – поглибити особистий досвід, оскільки прагне розвивати консультативну практику, а також як людина – прийшла "поремонтуватися". Звернулася зі скаргою на велику кількість незавершених справ. Протягом всієї роботи ми стабілізували актуальний запит і поглибили його. Першочерговий запит – відкладання "всього на світі", відтермінування справ на потім. Тема, з якою працюємо зараз, – самоцінність, незалежність від ставлення інших. Глибинна потреба у психотерапії – страждання від внутрішнього самоосуду, знецінення, конфлікт прагнень виправдовувати очікування інших та жити своє життя. Попереднього досвіду індивідуальної терапії не було, був досвід тренінгів особистісного розвитку. Ставлення до терапії – позитивне, з вірою в результат, мотивована до змін.

Контракт. Адміністративний: одна зустріч в тиждень, тривалість сесії – 60 хв.; фіксована вартість, оплата в кінці кожної зустрічі; 20 зустрічей (сумарна тривалість 6,5 місяців). Робота ще триває, контракт не завершений. Терапевтичний: робота з темою "відкладання справ", на рівні внутрішнього і актуального конфліктів, на рівні внутрішнього і базового – залежність від думки інших, вплив внутрішнього критика, прагнення більше опиратися на власну систему цінностей.

Контакт. Відкритий, довірливий і теплий. Перші зустрічі були наповнені здебільшого описами ситуативних подій та скаргою на стан справ, згодом – все частіше про почуття, переживання та внутрішній світ. Стосунки схожі на задушевні бесіди після опівночі "про тонкі ноти серця".

Змістовий аналіз процесу терапії

Психотерапевтичний процес з цією клієнткою мав різну динаміку та тематичне наповнення сесій. Перші 10 зустрічей пройшли з опорою на принципи психологічного консультування: коротко-фокусність, прерогатива роботи на актуальному рівні, акцент на темі (скарзі) та мотивації вирішення. Запит, що згодом вів до ключових рішень і нормалізації стану, викристалізувався, коли ми почали працювати з почуттями внутрішнього і базового конфліктів. Відповідно, бачимо особливість – первинний запит і глибинна потреба в психотерапії можуть відрізнятись. Це і підтвердилося в діагностичному інтерв'ю, яке було проведено після 16 зустрічі, поза межами консультативного процесу. У відповідь на питання: "Що з того, що я (психотерапевт) робила, було найцінніше?", – пролунала відповідь: "Затишок. Атмосфера, де можна бути собою і дитинкою, бути ранимою, де не страшно зняти панцир, свою черепашку". Саме простір взаємодії, зокрема

психотерапевтичні стосунки стають одним з вирішальних факторів у допомозі клієнтові.

Разом з цим тематичне наповнення сесій робить свою тиху справу – дає привід та зміст зустрічей. Первинний запит зосереджено в ідентичності "молодий майбутній професіонал", проте більшість роботи зроблено з ідентичностями "дівчина", "жінка", "людина", проте результати помітні в ідентичності "молодий професіонал".

Розглянемо динаміку внутрішніх переживань на основі трьох рівнів структури особистості в Позитивній психотерапії. На актуальному – беруться до уваги: ситуативні скарги, бажання та реакції в теперішньому часі. Відповідно, клієнтський запит: "хочу робити, а не робиться". Разом з цим актуальною є потреба у відпочинку та відновленні емоційних сил. Актуальний конфлікт розгорнувся між цією потребою та цілеспрямованістю щодо завершення початих справ у сфері професійної реалізації.

Паралельно розвивається і Ключовий конфлікт особистості, в ПП – це процес прийняття рішення щодо того, як виявити реакцію, що утворилася у відповідь на фактор внутрішньої чи зовнішньої реальності. Відтак, у даній роботі він проявляється між прямою (бажанням заявляти про власні потреби) і стриманістю (бажанням зберегти стосунки, оскільки потреба іде всупереч батьківським концепціям та ставленню оточення). Первинна сімейна система клієнтки багата на моральні норми, повчання, насадження численних концепцій (інтроєктив), часто несвідоме підтримання сорому і вини. Ввічливість вважається цінністю та чеснотою, а прямота оповита стереотипами, прихованими заборонами, зневагою і знеціненням. Разом із цим, існує ставлення до вміння відстоювати свої інтереси як до очевидно-зрозумілого явища, відповідно, наявне подвійне послання: "прямота – це егоїзм", з одного боку, і "соромно не вміти відстоювати свої інтереси" – з іншого. Власне, в такому світлі ключовий конфлікт і підсилює несвідомі концепції базового рівня, оскільки дисбаланс у бік "стриманості" актуалізує звичку приховувати власні потреби.

Базовий рівень особистості – неусвідомлені або напівусвідомлені процеси психіки – найчастіше проявляються у вигляді емоційних установок (ставлення до себе, партнера, групи, світу) та концепцій (категоричні переконання), які не піддаються свідомому сумніву та розглядаються особистістю як єдино правильні. Відповідно, внутрішньо-психічна динаміка розгортається таким чином: потреба у відновленні сил стала в житті актуальною, проте базові концепції суперечать цьому: "відпочинок треба заслужити", "треба щось робити, не можна просто сидіти", "все треба робити одразу". В емоційному несвідомому клієнтки відпочинок сприймається як "неробство" і очікується осуд ззовні.

Мама та старша сестра багато працюють, всі сенси зосереджено саме в діяльності, мало відпочивають і дратуються, коли хтось (в даному випадку клієнтка) не працює. Жіночі фігури контролюючі, домінуючі; у передачі концепцій емоційно "зливаються" в одне ціле. Фігура тата більш приймаюча, проте "рідкісна" – часто їздив в інші країни на тимчасові

роботи, менше займався вихованням, зараз його взагалі немає (оскільки, помер 4 роки тому). Така сімейна традиція транслюється в доросле життя як підвищена чутливість до ставлення інших учасників малої групи та авторитетних осіб.

Під час роботи клієнтка навела дуже влучну метафору щодо внутрішніх переживань: "Цей велосипед!.. Це як моє життя: боюсь впасти. ... Таке враження, що весь світ зупиниться й буде сміятися з мене". Тут звучать переживання, які і стали одним з важливих акцентів у психотерапевтичній роботі, а саме: страх осуду, сором за невідповідність, прагнення жити своє життя.

Повернемося до зв'язку первинного запиту і базових концепцій. Відкладання справ сприймається на несвідомому рівні як генералізований "Я-": "халявщиця", "погана", "не ідеальна", що в свою чергу провокує іншу групу концепцій: "якщо я не ідеальна, мене покинуть", "люблять лише найкращих". Близькість сприймається із зовнішньою обережністю і внутрішнім страхом: "той, хто близько, побачить мої невдачі, помилки і покине мене". Свідченнями невдачі (що провокує "Я-") є: "не знати чогось", "проявляти почуття", "потребувати похвали", "жаліти себе".

Рис. 1. Динаміка конфліктів особистості

Внутрішній рівень особистості – це саме те "місце" у психіці, де актуальна ситуація зустрічається з переконаннями базового рівня, звідси, викликаючи велику кількість протиріч, а відповідно, й емоційної напруги,

тривоги та страждання. Конфлікт тут розгорається за рахунок того, що приховувати власний відпочинок стає неможливо, оскільки видимою є актуальна ситуація з відкладанням та невиконанням обов'язків. Відтак, потреба у відпочинку провокує неусвідомлене відчуття "Я-" та можливість самотності. Графічно динаміка конфлікту подана на рис. 1.

Ключем до стабілізації емоційного стану є ресурс на базовому рівні, а саме – наявність внутрішнього Его-стану Турботливого опікуна, всеприймаючої, люблячої фігури, яка здатна надавати підтримку, визнання, сумніватися в концепціях дитинства та у внутрішній критиці. Такий архетип є проекцією реального батька, який подібно поведився в дитинстві, проте, оскільки його участь у вихованні була менш значною, то і внутрішнє відображення справляє незначний вплив на динаміку переживань.

Аналіз психотерапевтичних стосунків

Робочий альянс з клієнтом – це один із ключових аспектів психотерапії. Він характеризується наявністю глибини в обговоренні тем та тривалістю в часі. Якісний стан стосунків можна описати цілою палітрою переживань і почуттів протягом всієї роботи. В даному пункті статті опишу змістове наповнення взаємодії в процесі роботи.

З перших сесій я слухала клієнтку з переважаючими думками: "Та це ж як в мене! Навіть такими ж словами!", інколи було навіть соромно і ніяково: "От жінка хоче щось змінювати, рухається, а в мене теми ті ж і нічого не змінюється", відчувала свою недостатню компетентність. На щастя, вистачило розуму залишати ці роздуми на рівні співпереживання і не розміщувати в терапевтичному просторі стосунків. Саморозкриття стосувалося лише моментів: "подібності і співчуття" та "сумнівів у власній компетентності". Терпіння дозволило мені дослухати історії та зрозуміти, що схожість, звісно, є, але вона окрема особистість зі своєю динамікою, наша подібність – це ресурс до глибшого розуміння на рівні сенсів, а не до побудови гіпотез. Водночас дані переживання були цінним індикатором та віддзеркаленням почуттів, які стали потім ключовими до поглиблення запиту.

Перенос: подруга, мама (турботлива батьківська фігура). За гіпотезою, власне в такому переносі клієнтка "добудовує" свою внутрішню частину Турботливого опікуна шляхом реального діалогу. Контр-перенос: подруга, наставник, мама. В роботі це проявилось наступним чином – особливо у періоди яскравих скарг, хотілося: рятувати, вирішувати труднощі за неї, ніжно підтримувати. Легалізація таких інтенцій у діалозі дозволила зберегти психотерапевтичну позицію: професійні границі, ставлення до клієнтки з вірою в здібності та з впевненістю у самопомогу.

Загальна картина психотерапевтичних стосунків відображає взаємодію, де стабільна фігура (психотерапевт, психотерапія, сеттінг) є одним із факторів, що здійснює значущий вплив на клієнта. Підтверджується висновок колег, що саме робочий альянс є ключовим механізмом зцілення.

Аналіз психотерапевтичних інтервенцій

У роботі найчастіше опиралася на принципи Позитивної психотерапії: надія та самодопомога. Перший принцип реалізувався у побудові якісного контакту у спосіб прийняття, співпереживання, підтримки, віддзеркалення, активного слухання. Другий – спонукав передавати відповідальність клієнці у ситуативних кроках, звертати увагу на реальні факти та фасилітувати прийняття рішень.

Технології і техніки, які спрацювали: уточнювальні рефлексивні питання, перефразування, увага до почуттів та потреб, активне слухання, Балансна модель Н. Пезешкіана, робота з батьківськими концепціями, конкретизація заборон, метафора, розробка форми для Щотижневого самозвіту справ та досягнень, діалог про майбутнє, мрії та бажання, робота з ДАО (Диференційно-аналітичний опитувальник), позитивна реінтерпретація.

Вдало працювали домашні завдання (які клієнтка виконувала в періоди між зустрічами): Контракт з собою про зміни в мікроподіях та мікрокроках, листи до різних Его-станів, "Щоденник концепцій", лист собі в 12 років, діалог між Его-станами, аналіз справ за пріоритетами, Інструкція по користуванню собою, уважність до необхідності в самопідтримці, діалог з Турботливим опікуном.

Опираючись на діагностичне інтерв'ю, найефективнішим для клієнтки виявилася підтримуюча атмосфера і стосунки – простір, де безпечно можна наблизитися до внутрішньої реальності.

Клієнці близька схема Транзакційного аналізу про три Его-стани: Опікун (рос. "Родитель"), Дитина, Дорослий, тому ми брали її в роботу. Особливо цінною було розмежування Турботливого і Контролюючого опікунів, оскільки психічна напруга посилюється дисбалансом у бік контролю та критики, тобто Контролюючої частини.

В даній роботі також була поєднана позитивна і гештальт психотерапії. Ключові вміння останньої знадобилися для інтервенцій щодо конкретизації феноменології клієнтки, побудови контакту, віддзеркалення почуттів та усвідомлення переживань в даний момент часу. В такому ключі поєднання є органічним, а не штучним. В цьому допомагає внутрішня пауза між бажанням відреагувати і власне реакцією в терапевтичному процесі. Вона (пауза) створює простір для прийняття рішення щодо логіки переходу між різними методичними складовими, а отже, неквапливість терапії підтримує рефлексивні прагнення в клієнці.

Результати роботи

Основним суб'єктивним результатом роботи стало зміцнення автономної, впевненої позиції щодо життєвих переконань. Словами клієнтки це звучало: "Так, ви не помилилися. Я серйозно!". Інша цікава її метафора описала зміни в ході терапії: "Коли я вперше прийшла, була схожа на ділове мишеня – мале, беззахисне, але ділове, яке хоче змін і прийшло зі своєю позицією. Зараз тут частіше сидить доросла жінка". Водночас психотерапія вплинула на мотивацію та на розширення кола контактів і їх змістового

наповнення – в оточенні побільшало людей з відповідними клієнтці цінностями. Справи "перестали бути тягарями, тепер вони тягарики". Необхідність відповідально доводити справи до завершення з примусової категорії "треба" поступово переходять у реєстри "можу", "хочу". Клієнтка повернулася до щотижневого планування, веде звіти результатів. Підвищилася любов та повага до себе і до виконаних справ. Починає розвивати плани, які вже давно відкладені, проте бажані. Зробила перші кроки до рекламування і позиціонування себе на ринку психологічних послуг.

Контракт ще триває, тому і результати будуть змінюватися з часом. Стратегія роботи в майбутньому – приділяти більше уваги внутрішньому конфлікту, глибинним почуттям, а також переживанням самоцінності.

Висновки

У статті описано випадок консультативної роботи з молодим спеціалістом-психологом на старті кар'єри. У процесі становлення професійної ідентичності клієнт стикається з труднощами реалізації задумів, оскільки професія потребує самостійного менеджменту та безпосередньої активності. Своєю чергою це підвищує екзистенційну тривогу і запускає дію сценарних установок, сімейних концепцій, які є автоматичною відповіддю у ситуаціях невідомості чи стресу.

Суб'єктивні страждання клієнта виникають з внутрішніх конфліктів та лише запускаються актуальною ситуацією. Тригери мають безпосередню або метафоричну подібність з емоційно забарвленим досвідом минулого, що викликає дію несвідомої концепції чи установки. Внутрішній конфлікт є переважно неусвідомлюваним і здійснює колосальний вплив на діяльність, емоційний стан, характер стосунків та прийняття рішень.

В описаному випадку спостерігалася тенденція, коли терапевтичні стосунки стають більш значущими для результативності роботи, ніж професійна технологічна база. Це відбувається, оскільки за первинні десять-одинадцять зустрічей вибудовується робочий альянс між терапевтом і клієнтом, що дає можливість поглибити запит та сфокусуватися на менш свідомих пластах психіки. Відповідно, ефективність роботи зростає через усвідомлення початкових причин і розуміння механізмів виникнення симптому.

1. *Босовская Н. А.* Баланс роли и личности в работе психотерапевта – лекция, программа Мастер-курса Позитивной психотерапии.
2. *Bischoff Richard J.* Themes in therapist development during the first three months of clinical experience / Richard J. Bischoff // *Contemporary Family Therapy*. – 1997. – № 9 (4). – P. 563–580.
3. *Bischoff Richard J., Barton Marci, Thober Jody, Hawley Rachel.* Events and experiences impacting the development of clinical self confidence: a study of the first year of client contact / Richard J. Bischoff // *Journal of Marital and Family Therapy*. – 2002. – V. 01.28, №. 3. – P. 371–382.
4. *Schroeder K. R., Pomerantz A. M., Brown D. L., Segrist D. J.* Psychologists' responses to the disclosure of personal therapy by a professional colleague / K. R. Schroeder // *Counselling and Psychotherapy Research*. – 2004. – V.5. – P. 26–34.

5. Vangermain D.a , Brauchle G.b. Poor but happy?: Income and job satisfaction of freelance psychotherapists in Germany / D.a Vangermain // Psychotherapeut. – 2013. – Volume 58, Issue 3.– P. 276–284.
6. Moss Julie M., Gibson Donna M., Dollarhide Colette T. Professional Identity Development: A Grounded Theory of Transformational Tasks of Counselors / Julie M. Moss // Journal of Counseling & Development. – 2014. – V. 92. – P. 3–12.
7. Topolinski Sascha, Hertel Guido. The role of personality in psychotherapists' careers: Relationships between personality traits, therapeutic schools, and job satisfaction / Sascha Topolinski // Psychotherapy Research. – 2007. – V. 17, Issue 3. – P. 130–143.

REFERENCES

1. Bosovskaya, N. A. (1997). Balans roli i lichnosti v rabote psichoterapevta [The balance of the role and identity in the work of the therapist] – programme of Master-course of Positive psychotherapy (rus).
2. Bischoff, Richard J. (1997). Themes in therapist development during the first three months of clinical experience / Richard J. Bischoff // Contemporary Family Therapy, № 9 (4), 563-580.
3. Bischoff, Richard J., Barton, Marci, Thober, Jody, Hawley, Rachel (2002). Events and experiences impacting the development of clinical self confidence: a study of the first year of client contact / Richard J. Bischoff // Journal of Marital and Family Therapy, V. 01.28, №. 3, 371–382.
4. Schroeder, K. R., Pomerantz, A. M. , Brown, D. L., Segrist, D. J. (2004). Psychologists' responses to the disclosure of personal therapy by a professional colleague / K.R. Schroeder // Counselling and Psychotherapy Research, V.5, 26–34.
5. Vangermain, D.a , Brauchle, G.b. (2013). Poor but happy?: Income and job satisfaction of freelance psychotherapists in Germany / D.a Vangermain // Psychotherapeut, Volume 58, Issue 3, 276–284.
6. Moss, Julie M., Gibson, Donna M., Dollarhide, Colette T. (2014). Professional Identity Development: A Grounded Theory of Transformational Tasks of Counselors / Julie M. Moss // Journal of Counseling & Development, V. 92, 3–12.
7. Topolinski, Sascha, Hertel, Guido. (2007). The role of personality in psychotherapists' careers: Relationships between personality traits, therapeutic schools, and job satisfaction / Sascha Topolinski // Psychotherapy Research, V. 17, Issue 3, 130–143.

Anna Shyichuk

PROFESSIONAL GROWTH OF PSYCHOLOGIST: A CASE STUDY

Young psychologist raises a variety of concerns and experiences, especially seeking its own niche for the job. Anxiety concerns all levels of needs, from "Will I be able to feed themselves with this profession?" to "Who am I as a profession? What is my place in it?". The article describes the case of therapeutic work with an early career psychologist. Intra-psychic structure of personality was described according to neurotic and family concepts that support the subjective suffering. Advisory case was interpreted based on conception, theory and practice of Positive Psychotherapy. Accents in the description: intra-psychical dynamics of personality, characteristics of psychotherapeutic relationship and psychotherapeutic intervention. The methods used are introspection, supervision and interviews outside the therapeutic work.

Keywords: *counseling, positive psychotherapy, psychologist, intra-psychical dynamics of personality.*